

LA CERDANYA

sandra adam

Les excavacions del fòrum romà de Llivia | L'any 1997 l'arqueòleg Jordi Campillo va confirmar que al sòl de Llivia hi havia restes d'edificis d'època romana. Després d'anys de treballs, enguany, l'equip d'arqueòlegs de la Universitat Autònoma de Barcelona i de l'Institut Català d'Arqueologia Clàssica han pogut afirmar que Llivia comptava amb un fòrum que tenia un temple, una basílica, una plaça central i una cúria.

La urbanització actual de l'espai en dificulta l'estudi, però en aquesta darrera campanya s'han trobat fragments de marbre pertanyents a estàtues monumentals que representaven divinitats i que probablement estaven a l'interior del temple que presidia la plaça porticada. També s'ha pogut excavar un paviment de rajoles de pissarra i marbre.

El fòrum romà de Llivia és l'únic ubicat en una vall pirinenca, i es creu que es fundà en època d'August i fou abandonat cap al segle III dC. Aquest descobriment és una peça més de la feina feta des de l'Ajuntament de Llivia, que inverteix sense aturador en el patrimoni local.

Escola Folk del Pirineu grava un disc amb Kepa Junkera | Kepa Junkera, compositor, productor i músic nascut a Bilbao el 1965, ha convidat els alumnes de l'Escola Folk del Pirineu d'Arsèguel a participar en el seu proper àlbum, que es publicarà a finals del 2017. Junkera està treballant en un disc dedicat a la cultura dels Països Catalans i, per aquest motiu i per l'alt nivell dels alumnes, el músic basc s'ha fixat en el treball de l'Escola de Música Tradicional d'Arsèguel.

Així doncs, el darrer mes de desembre s'han enregistrat les cançons i s'ha gravat un documental que s'adjuntarà en el CD. Els joves, d'entre 7 i 18 anys, han pogut aprofitar dues sessions d'assajos amb l'autor basc que compta amb vint-i-dos treballs i un Grammy Llatí al millor àlbum folk el 2004.

L'Escola Folk del Pirineu forma adults i joves de Cerdanya, Alt Urgell i el Pallars des de 1996. Els alumnes aprenen a tocar instruments tradicionals com ara l'acordió o el violí, però també s'organitzen festivals i fins i tot colònies d'estiu. La participació de quaranta dels seus alumnes en aquest projecte és el resultat de la feina ben feta.

LA GARROTXA

joan sala

L'oblit total de l'Alta Garrotxa | Aquest territori és un PEIN amb un ens gestor, el Consorci de l'Alta Garrotxa, només existent per resoldre alguns temes burocràtics. Tothom té assumit que cal actualitzar-lo i fer-lo operatiu i homologable a escala europea. Ja es va redactar un Pla Especial de la zona entre 2008 i 2010, que mai no s'ha aprovat, i darrerament s'ha sabut que s'ajorna qualsevol decisió fins al 2018. Actualment no hi ha normatives per a res, ni per protegir la biodiversitat i el patrimoni, però tampoc per saber quines activitats es poden desenvolupar; no hi ha regles urbanístiques clares ni plans de desenvolupament per a cap tipus d'activitat. L'oblit és total. En aquests casos l'única solució és un moviment ciutadà de recollida de

signatures per reclamar un nou Pla Especial, que només tindrà algun efecte si interessa als polítics de torn.

Uns documents llargament esperats | Els descendents de Josep Berga i Boix i del seu fill Josep Berga i Boada han fet cessió de tots els fons documentals d'aquests dos artistes a l'Arxiu Comarcal de la Garrotxa. Ambdós són uns artistes significatius a tot el país, el primer com un dels iniciadors del paisatgisme català dins del moviment de pintura realista conegut com a l'Escola d'Olot. Berga i Boada va ser un artista polifacètic que va fer dibuixos, pintures, escultura, teatre i narrativa, entre d'altres activitats. Han estat un conjunt de documents guardats fins ara mateix pels seus descendents directes. De fet, han fet efectiva la cessió la vídua i els fills de Santi Plana Berga, besnét i nét dels dos artistes. En el conveni que s'ha signat entre la família i l'Ajuntament d'Olot es preveu que es publiqui una novel·la inèdita de Berga i Boix, i també part de l'obra literària inèdita de Berga i Boada, i també es preveu una exposició d'aquest darrer artista. D'aquesta manera s'ha materialitzat una aspiració que des de feia molts anys s'esperava. I és que les gestions anteriors, segurament fetes amb poca habilitat, no havien donat el resultat desitjat, tot i l'interès de la família a lliurar aquestes obres.

>> *Sadernes, a l'Alta Garrotxa. Pont de Valentí o d'en Valentí.*

AJUNTAMENT DE GIRONA, CRD | FONTS EL PUNT AVUI - RAMON ESTEBAN

S'encamina el tractament dels residus comarcals | Enguany està previst que el Consell Comarcal de la Garrotxa faci front a la construcció de la planta de triatge de Sant Jaume de Llierca, que fa molts anys que cueja. Finalment s'ha arribat a un acord amb aquest municipi, i per executar-ho s'ha obtingut una primera aportació d'un milió d'euros per part de l'Agència de Residus de Catalunya. També està previst fer obres complementàries de la segona fase del vas de l'abocador de Beuda per al tractament de lixivats, i així prolongar durant un temps la utilització d'aquest abocador comarcal. Així, doncs, l'Àrea de Medi Ambient del Consell Comarcal és la que té el pressupost més elevat, com de fet ja s'ha posat de manifest en pressupostos anteriors.

EL GIRONÈS

Dani Vivern

Tirant pel dret | Les frescors primaverals ens portaran imatges renovades d'alguns indrets urbans fins ara impertorbables. La plaça Marquès de Camps, fins fa pocs anys la *city* bancària i centre neuràlgic no oficial de la ciutat de Girona, tindrà carril bici. L'avinguda Santa Eugènia en direcció a Salt, que ja no donava per a gaires més alegries circulatòries, acollirà bicicletes a dojo. Hi ha una conjura contra la presència de vehicles a motor que pretén la seva dissolució en una mena de nirvana bucòlic d'inspiració nòrdica i minimalista. És molt propi dels nostres governants emmirallar-se en el nord enllà sense tenir en compte el cacau mental d'aquí. Al sud, no solament tot està per fer i tot és possible, sinó que, a més, es fa. Però tirant pel dret.

Ajuntament al mòbil | A Celrà, en canvi, tenen més clar que el poble té coses a dir. I per fer-ho més fàcil han creat una aplicació per a mòbils amb la qual es podran enviar propostes a l'Ajuntament. La iniciativa ha sortit de la regidoria de Participació Ciutadana. Té un cost d'uns 7.000 euros, 4.000 dels

>> **Obres del carril bici a l'avinguda de Santa Eugènia.**

quals són aportats per la Diputació de Girona. Ara es tracta de fer servir aquesta eina de manera assenyada i sostinguda. Perquè, altrament, pot acabar com moltes altres iniciatives que, inicialment molt celebrades, han quedat a la cuneta de les autopistes de la comunicació, atropellades per un Pokemon o alguna altra atzagaiada de gran tonatge mediàtic. El ressò de les propostes interessants no necessita més projecció que la guanyada per mèrits propis. Sense sortir de Celrà, n'és prova el Mercat de Brocanters i Reciclatge, que ha tingut tan bona acollida que es pot dir que està ben consolidat i en creixement.

Quina quina! | La Quina de Nadal de Bescanó és un altre exemple d'iniciativa popular consolidada. Amb els anys, ha adquirit renom, i ha augmentat espectacularment el nombre d'assistents i el volum de premis. Cal esperar que en les futures edicions continuï amb la bona organització de què ha gaudit fins ara. No serà difícil, vist que els bescanonins tenen una ben guanyada fama d'organitzar-se per muntar tota mena d'actes culturals, lúdics i festius. Potser l'explicació d'aquests èxits és la transmissió de l'experiència d'una generació a l'altra, fenomen encara molt visible als pobles. A diferència de les ciutats, als pobles com Celrà, Bescanó o Sant Gregori, els pares i avis veuen

els seus fills i néts compromesos amb les comissions de festes locals, en les quals ells ja col·laboraven. I és que virtuts com el seny, el sentit comú i la mesura demostren, un cop més, que estan per sobre de *brainstormings*, licitacions i estudis tècnics alts de mires però de resultats minsos. I caríssims.

EL PLA DE L'ESTANY

Xavi Xarçay

Piolet de plata | El Centre Excursionista de Banyoles existeix oficialment des de 1953. Des de llavors, i des d'abans de manera no oficial, és un element important en el teixit associatiu, esportiu i cultural banyolí. Ha estat sovint notícia —bona notícia— per diferents actes, i si ara el recordem en aquestes cròniques és pel concurs de fotografia Piolet de plata, que celebra la seva XXII edició. És un concurs de fotografia de muntanya, en concret de «qualsevol dels esports que es desenvolupen en àmbits de muntanya (excloent-ne els que impliquen l'ús de vehicles a motor en el desenvolupament de l'activitat)». S'hi van presentar 361 fotografies de 137 participants. És un concurs d'am-